

TEMPORADA 2025-2026

CONCERT DE CARILLÓ

Diumenge 2 de novembre de 2025, a les 12 h

A càrrec d'ANNA MARIA REVERTÉ

PALAU DE LA GENERALITAT
DE CATALUNYA

Generalitat
de Catalunya

tothom

PROGRAMA

VIATGE A NORUEGA AMB EDVARD GRIEG (1843-1907)

Poètica molt nòrdica

1. De *Peces líriques I*, op. 12

N. 6: *Noruec*

N. 1: *Petita ària*

N. 3: *Cançó*

A la primavera, de *Quatre poemes de Bjørnson*, op. 21, n. 3

Cançó tradicional, de *Peces líriques II*, op. 38, n. 2

2. *Peer Gynt, Suite I*, op. 46

El matí

La mort d'Aase

La dansa d'Anitra

Dins la cova del rei de la muntanya

Cançó de Solveig, de *Peer Gynt, Suite II*, op. 55, n. 4

La princesa, EG 133

3. *Cançons*

L'última primavera, de *Melodies elegíaqes per a orquestra de corda*, op. 34, n. 2

T'estimo!, de *Temes del cor*, op. 5, n. 3

4. *Danses*

Minuet, d'*Humorístic*, op. 6, n. 2

De Peces líriques I, op. 12

N. 4: *Dansa dels elfs*

N. 2: *Vals*

Dansa noruega, op. 35, n. 2

A inicis de la dècada de 1860, Edvard Grieg era un jove compositor format en un entorn urbà de classe mitjana que seguia la cultura i les tradicions daneses. Les vicissituds històriques dels països escandinaus havien estat relacionades, fins a finals del segle XVIII, amb unions i conquestes reials i, per tant, amb vincles polítics i culturals entre Noruega, Suècia i Dinamarca. Ara bé, les guerres napoleòniques i els ideals de la Revolució Francesa van despertar l'esperit nacional noruec i van estimular, també, una renaixença cultural i artística pròpia.

En aquest sentit, l'any 1864 va ser crucial per a Grieg, perquè va conèixer el compositor Rikard Nordraack, autor de l'himne nacional noruec. Eren de la mateixa generació, i el va introduir en la riquesa de les cançons populars noruegues i en la poesia del seu cosí, Bjørnstjerne Bjørnson, un dels principals escriptors del romanticisme d'aquell país, que, el 1903, guanyaria el Premi Nobel de Literatura. En agraïment a aquella amistat artística i personal, Grieg va dedicar a Nordraack les quatre peces de l'opus 6, *Humoristic*.

El canvi en el catàleg de Grieg va ser substancial després d'aquella trobada, i una bona prova en són les obres d'aquest concert. Si bé en aquella dècada va musicar alguns poemes de l'escriptor danès Hans Christian Andersen, com ara el cicle *Temes del cor* (1864), en obres posteriors —als opus 15 i 19, per exemple— ja va introduir-hi poesies de Bjørnson i d'Henrik Ibsen, un altre dels autors noruecs d'aquest període. A les primeres *Peces líriques* (1867), un conjunt d'obres breus per a piano que va finalitzar quaranta anys després i que va arribar als deu volums, va incloure-hi cançons populars noruegues, com ara la sisena del primer volum, *Noruec*, i també *Cançó tradicional*, del segon. Entre 1870 i 1872 va musicar *Quatre poemes de Bjørnson*, a partir d'obres que formaven part de la novel·la *La donzella pescadora*, d'aquest escriptor, i encara un altre poema d'ell, *La princesa*.

Les dues suites de *Peer Gynt* han esdevingut, sens dubte, les obres més populars del catàleg de Grieg. El mateix Ibsen va demanar-li la música incidental per a la seva obra dramàtica. El músic va treballar-hi més temps del previst, entre 1874 i 1875, i, finalment, la primera representació va tenir lloc a Oslo el 24 de febrer de 1876. La *Cançó de Solveig* tanca la segona suite, i fa referència a la protagonista femenina de l'obra, que, amb el seu amor pur i autèntic, aconsegueix redimir Peer Gynt, un Don Joan egocèntric i al marge de la societat.

"La figura d'Edvard Grieg va esdevenir un referent per als compositors catalans modernistes."

La figura d'Edvard Grieg va esdevenir un referent per als compositors catalans modernistes. La seva música ja era coneguda a Barcelona des de finals del segle XIX: el 1893, per exemple, la primera suite de *Peer Gynt* ja s'interpretava en concerts d'abonament al Teatre Novetats, i també es va popularitzar la *Cançó de Solveig*, programada en múltiples ocasions des dels primers anys del segle XX. El compositor Enric Morera n'admirava la recol·lecció i harmonització de cançons populars, i el seu deixeble, Joan Baptista Espadaler, va dedicar-li tot un capítol del llibre *La música del meu poble*. Per a Espadaler, el músic noruec era "elegant, refinat, finíssim", i havia sabut "respirar la flaire de la música popular, empapar-se dels seus retornadors efluvis, fondre's en la seva mateixa essència". Per aquest motiu, les seves obres, emergides "dels plecs més pregons de l'ànima nacional", podien seguir "el ritme marcat pels batecs del cor del seu poble".

Anna Costal i Fornells

Musicòloga

El Carilló del Palau s'inaugurà el desembre de l'any 1976 sota l'impuls de la carillonista M. Dolors Coll (guardonada amb la Creu de Sant Jordi el 2000 per tota la seva tasca carillonística al nostre país, i també per la de difusió internacional de la cultura catalana). Aquest carilló substituï el petit "carilló" de l'any 1927.

Amb 49 campanes, amb un total de 4.898 kg de bronze, i teclats manuals característics dels carillons, esdevé un magnífic instrument de concert per a la nostra seu de govern. El bordó, a més, amb 905 kg de bronze, duu inscrit el nom *Catalunya*.

Fou construït als Països Baixos per Petit & Fritsen, i restaurat el desembre del 1991. L'octubre del 2015 Eijssbouts (Petit & Fritsen) renovà els teclats.

LLOC D'AUDICIÓ

**Pati dels Tarongers o Galeria Gòtica,
Palau de Generalitat de Catalunya.**

Es podran veure els teclats de l'instrument
pel circuit intern de televisió.

Inscripció gratuïta al
web
**presidencia.gencat.
cat/carillo**
o bé trucant al **012**.

Aforament limitat.

Podreu seguir els concerts a través
del **canal de Youtube** del Carilló del
Palau.